

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 16

forkastedes, idet 13 stemte for, 137 imod.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal.

(Lovforslag nr. L 74. Fremsat 28/10 77. Første behandling 8/11 77. Betænkning 3/3 78).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti og vel også DKP er i den ganske ejendommelige situation, at vi, efter at handelsministeren har stillet et efter vor opfattelse udmærket ændringsforslag, hvorefter der indgås en aftale mellem banker og sparekasser, der fører til, at ministeren trækker sit ændringsforslag tilbage, opretholder dette. Det er parlamentarisk en noget usædvanlig situation. Vi vover os selvfølgelig nødig ud i sådan noget, men mener på den anden side, at socialdemokratiets og regeringens kapitulation over for bankverdenen i dette tilfælde har været så grov, at vi ikke har haft andet valg.

Jeg skal herefter gennemgå ganske kort nogle enkelte af de forskelle, der er mellem den renteaftale, der er indgået mellem banker, og det ændringsforslag, vi har opretholdt. For det første er der intet, der tyder på, at den indgåede aftale er vandtæt. Erfaringerne med den tidligere renteaftale tyder ikke på, at den er vandtæt: der mangler, så vidt vi kan se, en hel del banker, som endnu ikke har tilsluttet sig den; hvis de har det, fremgår det i hvert tilfælde ikke af de papirer, som erhvervsudvalgets medlemmer har fået udleveret. For det andet må man sige, at den aftale, som er indgået mellem banker, ikke tilnærmelsesvis er så effektiv med hensyn til at sænke udlånsrenten som det ændringsforslag, der foreligger. Det fremgår for det første af, at den højeste indlånsrente, som kan indregnes efter ministerens, nu SFs, ændringsforslag, er Danmarks diskonto med tillæg af 3 pct. p.a., medens den efter aftalen er diskontoen plus 4 pct. p.a. Det forekommer mig ejendommeligt, hvis man skulle have nøjedes med renteaftalen, at ministeren i hvert tilfælde ikke kunne have presset bankverdenen til at acceptere de 3 pct.

Endvidere er der en betydelig forskel også med hensyn til effektiviteten og virkningerne i det hele taget, fordi det i regeringens forslag, nu SFs forslag, er sådan, at banker godt måtte give kommunerne, som der her især er tale om, den højere rente, men man kunne blot ikke medregne denne rente, når man skulle beregne udlånsrenten, ikke medregne en rente højere end diskontoen plus 3 pct., medens den aftale, der er indgået, er sådan, at man ikke må give mere i indlånsrente end diskontoen plus 4 pct. Og det er jo en ganske betydningsfuld forskel. Her foreligger simpelt hen en konkurrencebegrænsende aftale. Jeg er nødsaget til at spørge ministeren, om denne aftale er anmeldt i henhold til monopolloven til tilsynet for banker og sparekasser. Det er jo sådan, at hvis den ikke er anmeldt rettidigt, er aftalen simpelt hen ugyldig, hvorefter hele grundlaget for, at ministeren har trukket sit ændringsforslag tilbage, er faldet væk. Jeg vil mene, ministeren skulle være i stand til at oplyse her i dag, om aftalen er anmeldt og anmeldt rettidigt.

Man har valgt her at erstatte en lov, der er mere effektiv og bedre i alle retninger, med en konkurrencebegrænsende aftale. Hvem kommer det først og fremmest til at gå ud